

Rafael Ballús

comenta

el resultat electoral

Quatre anys de gestió municipal es decidiren el proppassat dimarts. Granollers, després de molt temps, tindrà un Ajuntament majoritàriament d'esquerra perquè així ho va decidir la voluntat popular. Rafael Ballús, cap de llista del Partit Socialistes de Catalunya i principal candidat a ocupar la cadira de batlle, parlà amb PLAÇA GRAN dels resultats electorals i del nou Ajuntament.

—Tot i que les darreres eleccions les guanyaren els socialistes amb força avantatge, el resultat de les municipals es presentava més incert. Esperava el PSC repetir l'èxit de les legislatives i arrelar-se com la primera força política de la ciutat?

—Nosaltres teniem por perquè vèiem que hi hauria un percentatge força alt d'abstenció, i teniem por —especialment— de que hi hagués més abstenció als barris de la perifèria que al centre de la ciutat.

Teniem també molta esperança de guanyar, tot i sabent que Convergència i PSUC tindrien més vots que el 1er. de Març. Els resultats, que s'acosten bastant als que tothom suposava, no ens han sorprés però tampoc hi hauríem posat la mà al foc.

—Poc més de tres-cents vots han separat PSC de Convergència i Unió. Quina explicació es podria donar al fet de que aquesta candidatura nacionalista augmentés considerablement el seu percentatge de sufragis en relació a les passades eleccions legislatives?

—Aquest augment important de Convergència s'ha donat pel fet de que a Granollers no hi havia cap més candidatura de dreta amb una certa credibilitat. Convergència, per tant, ho representava tot i va recollir el vot típic de la dreta aprofitant, al mateix temps, la poca incidència ciutadana de la llista d'Unió de Centre Democràtic. En aquest sentit, nosaltres vàrem comprovar que a les taules on UCD perdía, per exemple, setanta vots, Convergència també en guanyava setanta.

—El fet de que Convergència i Unió aconseguí vuit regidors, es pot considerar tan important com necessari per a l'equilibri polític del nou consistori?

—Sí, és evident. No podem pas oblidar que la composició sociològica de Granollers no és la de Sabadell o Terrassa, poblacions de caràcter majoritàriament obrerista i d'esquerra. Jo crec que tots podem estar prou contents dels resultats electorals; nosaltres, com a guanyadors, podem estar contents, Convergència i PSUC —pel fet d'haver aconseguit més vots que el 1er. de Març— poden estar contents i, en certa manera, UCD també pot estar-ho perquè els vots que tenen no s'els mereixen.

—Potser aquests vots que, al capdavant, han anat al sac d'UCD haguessin pogut ser per a Convergència?

—Des de l'òptica de les matemàtiques electorals, és evident que els pocs vots que ha tret UCD els hi ha pres a Convergència i Unió.

—L'equilibri de forces entre PSC i Convergència i Unió, farà que el PSUC es converteixi en la «clau de la política municipal»?

—Arrel de les eleccions del 1er. de Març, vaig dir que els resultats de Convergència i PSUC havien estat curts. El PSUC és evident que havia de treure més vots, potser no molts més, però si uns quants més. Jo se que ells confiaven en treure quatre regidors i no els hi ha faltat pas gaire,

encara que no responen tampoc al que és el PSUC a Granollers.

La gent del centre de la ciutat obliden sovint la realitat dels barris: tenen com una tendència a parlar només del Granollers que ells coneixen. I no es això. Granollers en els últims quinze anys ha crescut molt i ha canviat molt, i aquesta és una realitat que convindria tenir sempre molt present doncs ha estat, en darrer terme, la que ha menat la composició electoral actual.

—Podríem dir, doncs, que el PSC ha recollit, en certa manera, el vot de la periferia, el vot de l'immigració?

—Els partits d'esquerra tenen sempre el seu recolzament fort en els barris perifèrics, però no pel fet de que siguin barris d'immigració sinó perquè són barris d'obrers. La gent d'aquests barris vota esquerra perquè són obrers i, a més a més, dóna la coincidència de que —en el cas concret de Catalunya— la majoria dels immigrants són obrers i viuen en aquests barris. Però vaja, tampoc creuria que aquest fos el factor determinant, especialment si tenim en compte que en el centre de la ciutat també hem pujat de vots... no una pujada tan espectacular com la de Convergència, perquè per a nosaltres es tractava simplement de repetir el vot mentre que per Convergència i Unió hi havia un espai que havia quedat buit...

—Quan parlava abans de que el PSUC es podia convertir en la «clau» del nou Ajuntament, ho deia en el sentit de que, considerant que cap partit havia assolit la majoria absoluta, aquests tres regidors comunistes es podrien fer pagar...

—Jo no crec que la gent del PSUC ens vingui amb plantejaments d'aquest tipus. M'imagino que ara hi haurà un procés de negociació d'uns punts bàsics i sobre aquests punts es configurarà l'organigrama polític de l'Ajuntament. Aleshores, és evident que el PSUC voldrà tenir la màxima incidència possible, igual que també la voldrem tenir tan Convergència com nosaltres. Però no crec que això sigui exactament fer-ho pagar car.

—Gairebé segur, doncs, que el nou batlle serà socialista.

—Sí.

—Però també hi ha la possibilitat de que el PSUC...

...voti Convergència i Unió...

—Exacte.

—Home, la possibilitat de que els tres vots del PSUC s'en vagin cap a Convergència és, teòricament, factible, però en la pràctica política és molt improbable. Imaginem-nos la sorpresa de l'electorat comunista si PSUC votés Convergència i propiciés que el batlle de la ciutat no fós d'esquerra. No crec que el PSUC comenci la seva acció municipal amb una actitud tan incoherent a nivell polític, donant suport a qui ha estat criticant durant tota la campanya. No, això no es viable. El màxim que pot passar és que si no s'arribés a un enteniment —cosa molt difícil—, la gent s'abstingués o votés al seu candidat, amb la qual cosa el resultat final seria el mateix, amb l'handicap inicial de no poder dir «m'ha votat la majoria».

A mi em sembla, però, que l'ideal fóra que es produís una situació d'acord mínim que permetés que el batlle fos votat, sinó per unanimitat, si almenys per una majoria considerable.

—La votació és secreta.

—Sí, això també està fet amb una certa malícia.